

politiske Gerning under en saadan Modstrid mellem egne Ord og egne Handlinger.

Jeg ved vel, at naar man anfører den Toldbeskyttelse, som Venstre her er gaaet med til, saa siger Venstre: Det er i alt Fald en *Luksustoldbeskyttelse*! Men det har aldrig været Venstres Stilling op igennem Tiderne, at blot Virksomhederne fremstiller Luksusvarer, saa kan de faa al den Toldbeskyttelse, de vil have. Ærede Medlemmer, som har gjort sig den Ulejlighed at gennemse Betænkningen fra Toldlovskommissionen af 1896, vil vide, hvorledes netop Venstres Repræsentanter i denne Kommission overfor det daværende Højreparti satte ind paa det Punkt og sagde: Vi kan ikke gaa med til en Beskyttelse, selv om det er for Luksusvarer. Jeg tillader mig at læse op, hvad den nuværende højtærede Finansminister skrev i Mindretallets Betænkning, underskrevet ogsaa af daværende Landstingsmand Madsen-Mygdal, Redaktør Jørgen Pedersen, Fogtmann og flere. Der skrives: „Naar Flertallet“ — det vil sige Højre — „endelig har skudt Luksussynspunktet saa stærkt i Forgrunden, saa kan Mindretallet ikke indrømme, at det i denne Forbindelse har nogen afgørende Betydning. Mindretallet har ikke noget imod at belægge virkelige Luksusvarer med en højere Told, naar, denne kommer Statskassen til gode, men at det skulde være berettiget at paalægge en Skat til Fordel for Enkeltmand, fordi de Varer, den rammer, kunne henregnes under det i øvrigt meget svævende Begreb Luksus, kan Mindretallet paa ingen Maade indrømme.“ Her har den højtærede Statsminister i 1896 afsagt den mest knusende Dom over den Luksustoldbeskyttelse, som han nu i 1923 gennemfører. Det tjener til det ærede Medlem Hr. Pinstrup's Ære, at han under Behandlingen af Forslaget om en Luksusbeskatning nu i dette Foraar fastholdt det samme; han ønskede gerne en Luksusbeskatning, men, føjede han til: den skal gaa i Statskassen.

En af de Ting, som har ramt Venstre haardest ude i Befolkningen i det sidste Aar, har utvivlsomt været Partiets og Ministeriets finansielle Politik. Og saa er der da i Partiet opstaaet den Tanke, som jeg tror, man kan udtrykke saaledes, at det er umuligt at forsvare denne finansielle Politik, men kunde man faa Befolkningen til at tro, at det vilde have været endnu værre, hvis de nuværende Oppositionspartier havde været ved Magten, saa var Spillet vundet. Jeg tror, man tør sige, det er en barok Tanke, men alligevel er der nogle, der har Mod til at gøre dette

gældende. Det undrer mig mest, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jeg erkender ellers altid er retsindig i sin Argumentation, antydede en lignende Tankegang; jeg tror, det ærede Medlem skulde overlade en saadan Tankegang til den Gruppe af Finanseksperter i Venstre, der er repræsenteret af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg.

Enhver maa erkende, at det er umuligt og ganske naivt at prøve paa i *Tal* at ville gøre op, hvilke Resultater et helt andet politisk Styre vilde være kommet til i Sammenligning med de Resultater, som et faktisk bestaaende Styre er kommet til. Hvorledes vilde det være muligt at angive i *Tal* de finansielle Resultater af et Styre, der vilde have fulgt en helt anden Politik ud fra helt andre Forudsætninger? Enhver vil forstaa, det er Vanvid. Jeg kan nævne aktuelle Eksempler derpaa. Der er vel ingen her i Landet, der vil mene, at et andet Styre i hvert Tilfælde vilde have begaaet lige saa store Fejl i sine Dispositioner, som den højtærede Trafikminister har begaaet. (Afbrydelse). Ja, der var sikkert ikke noget morsomt i det, det var i hvert Fald dyrt. Eller jeg kunde føje til, at der er vel ikke ret mange, der vil mene, at et andet Styre vilde have undladt i et Aar, da Landet svømmede i Penge, at dække Underskuddet af en Kornlov, der løb op til de Summer, den højtærede Landbrugsministers Kornlov løb op til. Der er vel ingen her i Landet, der mener, at en Regering, der, medens den sad, kun optog *indenlandske* Statslaan, vilde have paaført det danske Samfund de uhyre Byrder, som de omtalte Dollarslaan har paaført det danske Samfund. Og jeg kunde føje til, at den økonomiske Politik, som vilde være blevet ført af en anden Regering, og som vi ved i hvert Fald vilde have været af en saadan Art, at den vilde have søgt at værne Erhvervslivet, maa dog de fleste retfærdigvis indrømme, vilde ikke have medført en Nedgang i Skatteevnen som den, der nu har fundet Sted, men vilde have givet en forøget Skatteindtægt. Hvad der her kan være Tale om, er Beløb, der i deres finansielle Virkninger langt overstiger de Beløb, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg mener, man vilde have brugt mere.

Men Forholdet er ikke blot dette, at Oppositionen, i hvert Fald det Parti, jeg tilhører, kan henvisé til, at et andet Styre af de Grunde, jeg her har nævnt, vilde have ført til et bedre finansielt Resultat; men det er endogsaa saaledes, at det Parti, jeg tilhører, har været saa loyalt under det nuværende Styre, at det har været villigt til